

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200217
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1018200217.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v spore žalobcu: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. L. XXX, XXX XX R. L., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom Národná č. 34, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 14807/2016-KaZA zo dňa 18.01.2017, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalovaný rozhodnutím sp. zn. 14807/2016-KaZA zo dňa 18.01.2017 podľa § 6 ods. 1 a 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., podľa § 1 ods. 1 a 2 Správneho poriadku nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci.

2. Predmetné rozhodnutie odôvodnil žalovaný tým, že dňa 29.11.2016 bola centru, kancelária Žilina doručená žiadosť žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody. Vo veci s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola však z nižšie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti svojho nároku žiadateľ predložil fotokópie nasledujúcich dokumentov:

- Zápisnica o pojednávaní sp.zn. 4C/39/2013 zo dňa 27.10.2016, Žiadateľ vo svojej žiadosti uviedol: „Žaloba proti dvom súdnym znalcom Ing. z odboru geodézie a jednému Ing. geodetovi. Inžinier nemeral v teréne ani nevytýčil hranice použil náčrty z úžitkového teda ukradnutého stavu z 80-tych rokov a nedržal sa mapových podkladov z r. 1903, čo prikazuje zákon. Znalci ho podporili v jeho podvode a zneužili tak právomoci. Vznikli vleklé procesy a škody...“ Centrum rozhodnutím sp.zn. 14807/2016 zo dňa 06.12.2016 konanie o nároku prerušilo a vyzvalo žiadateľa, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia uviedol kedy a akým konaním mala škoda vzniknúť, výšku náhrady škody, ktorej sa chce domáhať a predložil dôkazy o jeho tvrdeniach. Rozhodnutie centra si žiadateľ prevzal 08.12.2016.

3. Na základe výzvy žiadateľ dňa 09.12.2016 doručil centru zápisnicu o pojednávaní konanom na Okresnom súde Považská Bystrica spis. zn. 4C/39/2013 zo dňa 27.10.2016. Zo zápisnice vyplýva, že účastníkmi konania o ochranu vlastníckeho práva sú žalobca D.J. a žalovaný T. G., na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd uložil T.G. povinnosť odstrániť prístrešok. Konanie ešte nie je právoplatne skončené. Žiadateľ vo svojom podaní zo dňa 14. decembra 2016 uviedol, že predpokladaná škoda je 10.000 €. Žiadateľ sa domnieva, že mu bola spôsobená škoda rozhodnutím súdu v občianskoprávnom konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica spis. zn. 4C/39/2013.

Napriek pochybeniam súdnych znalcov pri vypracovaní znaleckého posudku, súdu „uniklo ich zneužitie moci verejných činiteľov“, a preto vydané rozhodnutie súdu malo žiadateľovi spôsobiť škodu. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym rozhodnutím súdu. Nezákonným rozhodnutím sa vo všeobecnosti rozumie rozhodnutie, ktoré je v rozpore s hmotnými alebo procesnými právnymi normami, a ktoré je výsledkom občianskoprávneho, trestného alebo správneho konania. K vydávaniu protiprávných rozhodnutí dochádza v rámci zákonom stanovených procesných postupov, v ktorých vystupujú účastníci konania, ktorým zákon priznáva právo na náhradu škody. Okruh osôb, ktoré majú právo na odškodnenie, potom vyplýva z príslušných procesných predpisov, ktoré definujú účastníkov toho-ktorého konania. Podľa § 60 Civilného sporového poriadku stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Protiprávnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť protiprávne rozhodnutie pre jeho protiprávnosť.

4. Ďalej žalovaný dodal, že otázku protiprávnosti rozhodnutia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ani ako predbežnú otázku. Podmienkou priznania nároku je teda to, že nezákonné rozhodnutie príslušný orgán zmenil alebo zrušil. Tým sa zabezpečuje, aby otázku, či je v danom prípade právoplatné rozhodnutie nezákonné, zodpovedne zväžil orgán, ktorý má nezákonné rozhodnutie zrušiť, a to už pred začatím konania o náhradu škody. Podmienkou priznania odškodnenia podľa § 5 zákona je, že rozhodnutie, ktorým mal byť porušený zákon, nadobudlo právoplatnosť. Ide najmä o rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po tom, čo účastník konania podal proti prvostupňovému konaniu odvolanie. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým mala byť podľa tvrdení žiadateľa spôsobená škoda ešte nenadobudlo právoplatnosť a žiadateľ nebol účastníkom konania. Pokiaľ by rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vznikla by na základe tohto rozhodnutia účastníkovi konania škoda, nie je možné, aby si túto škodu uplatňoval žiadateľ, pretože nie je účastníkom konania. Je teda možné konštatovať, že neboli splnené zákonné podmienky na uplatnenie náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Bolo zrejmé, zrejmé, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa Centrum, s ohľadom na vyššie uvedené, splnením ďalších podmienok nezaoberalo. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

II. Žaloba a námietky

5. Žalobca namietal, že žalovaný mu nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci, nakoľko nespĺnil všetky 3 kumulatívne podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc a to z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu. Mal zato, že spĺňa všetky tri kumulatívne podmienky vrátane podmienky úspešnosti sporu, pretože za chyby znalcov zodpovedá súd a za súd štát, teda Slovenská republika a to všetko v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov. Jednoducho súd ustanovil v jeho súdnom konaní znalcov a títo bez toho, aby riadne vykonali meračku v teréne, priamo na tvare miesta, poskytli súdu len úžitkový stav, ktorý bol deformovaný rozkrádačkami a politickým vplyvom nielen komunistických hodnostárov, ale aj novodobých kapitalistov podporovaných zvolenými nominantmi na lokálnej, miestnej správe a samospráve.

6. Ustanovení znalci súdu potvrdili stav s chybami, bez merania a hlavne bez stotožnenia majetkových pomerov vychádzajúcich z mapových podkladov, ktoré sú evidované už viac ako sto rokov na Okresnom úrade, odbore správy katastra. Všetkým len jednoduchým prekrytím týchto starých máp a novej evidencie je jasné posunutie hraníc pozemkov a mám za to, že ich posudkom som bol pripravený minimálne o 15 metrov v porovnaní so starou mapou, čo predstavuje viac ako 200 m² plochy jeho pozemku, o ktoré bol týmto ich vadným meraním a rozhodnutím súdu pripravený. Bolo by vhodné, aby Krajský súd v Bratislave dohovorel Centru právnej pomoci, kancelária Žilina, aby nebrali súdom kompetencie a nerozhodovali o tom, či je jeho nárok dopredu prehraný alebo nie, keď je už na prvý pohľad zjavné, že som bol na majetku zlým súdnym rozhodnutím, stojacim na posudkoch znalcov, konajúcich pod vplyvom lokálnych kamarátšaftoch ukrátený. Osobne navštívil Ing. Kvašayovú, toho času dôchodkyňu, ktorá celý život robila na Geodézii Považská Bystrica a problematiku v Dolnej Maríkovej pozná - keďže sa na ňu špecializovala a sama mu potvrdila, že tam musí byť vykonaná len veľká meračka vrátane historických budov (kostol, fara, moja pôvodná drevenica, ako aj iné pôvodné stavby, ktoré majú dnes viac ako 100 rokov), aby sa tento zlý stav zapísaných údajov v katastri a hlavne zakreslených v katastrálnej mape napravil a už viac

nepoškodzoval reálnych vlastníkov, ktorí svoje vlastníctvo nadobudli od svojich predkov, ktorí chodili do Ameriky ťažko zarábať peniaze do baní a po ich návrate za ne kupovali v Dolnej Maríkovej pozemky!!! Okrem toho jeho dedko, mnohé pozemky vyženil, lebo mal z Dolnej Maríkovej dve ženy!!! A vid' ako dopadol, má 77 rokov a obrali ho o pozemky, majetok. Dnes nemá ani na advokáta a Centrum právnej pomoci, ktoré mu má pomáhať zo zákona, na čo bolo zriadené sa mu obracia chrbtom!!!

III. vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že napadnutým rozhodnutím nepriznalo žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody. Ako vyplýva tak z rozhodnutia žalovaného ako aj žaloby žalobcu, žalobca sa chce domáhať náhrady škody, kloní mu mali spôsobiť znalci v konaní vedenom Okresným súdom Považská Bystrica pod spis zn. 4C/39/2013. Žalobca sa domnieval, že v danom prípade sa nejedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, keďže za chyby znalcov zodpovedá súd a za súd zodpovedá štát. preto majú byť splnené podmienky na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Žalovaný preto podľa jeho názoru rozhodol nesprávne, keď mu nárok nepriznal, a zároveň podľa jeho tvrdenia prekročil svoje právomoci, keď posúdenie úspešnosti sporu neprenehalo súdu. Žalovaný takto so žalobou nesúhlasil. Dôvodom nepriznania nároku bola skutočnosť, že žalobca, ktorý sa chce domáhať náhrady škody ktorá mu mala byť spôsobená v spomínanom súdnom konaní - nie je ani len účastníkom tohto súdneho konania. V konaní vystupoval v pozícii svedka. K tejto skutočnosti sa však žalobca vo svojej žalobe vôbec nevyjadril. Pokiaľ by aj bol účastníkom konania, v danej veci nie sú splnené predpoklad', pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko predmetné súdne konanie nie je právoplatne skončené. Na základe uvedeného centrum dospelo k jednoznačnému záveru, že vo veci s ktorou sa žalobca obrátil na centrum, sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu. Žalobca teda nesplnil jednu z podmienok na poskytnutie právnej pomoci stanovených v ustanovení § 6 zákona č. 327/2005 Z. z. a prelo mu nebol nepriznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

IV. verejné vyhlásenie rozsudku

8. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 20.05.2020, postupujúc podľa § 107 ods. 2 a § 137 ods. 4 SSP. Žalobca ani žalovaný nežiadali o nariadenie pojednávania vo veci.

V. Relevantné právne predpisy

9. Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

10. Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávného úkonu podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

11. Podľa § 2 zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

13. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. za podmienok ustanovených týmto zákonom sa právna pomoc vo vnútroštátnych sporoch poskytuje všetkým fyzickým osobám; v cezhraničných sporoch iba fyzickým osobám, ktoré majú bydlisko alebo obvyklý pobyt na území členského štátu. V azylových veciach sa právna pomoc podľa tohto zákona poskytuje fyzickým osobám, ktorým vzniklo právo na poskytnutie právnej pomoci v azylovej veci podľa § 24a. V konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa právna pomoc poskytuje fyzickým osobám za podmienok ustanovených v § 24c.

14. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

15. Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci s finančnou účasťou, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; 5a) splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

16. Podľa § 13 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 327/2005 Z. z., oprávnená osoba je povinná oznámiť centru písomne do ôsmich dní zmeny všetkých skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Oprávnená osoba je povinná poskytovať centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť. Oprávnená osoba je povinná na výzvu centra preukázať skutočnosti preukazujúce trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do ôsmich dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu. Vo výzve musí byť upozornená na následky podľa § 14 a 14a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/327/20180101>> v prípade nepreukázania skutočností na trvanie nároku.

17. Podľa § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 327/2005 Z. z., centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba nevyhoví výzve podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/327/20180101>>.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

18. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je v medziach žalobných dôvodov posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Právomoc a príslušnosť súdov v správnom súdnictve je primárne daná základným zákonom štátu - Ústavou <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1015819&f=2>>, ktorá v článku 142 ods. 1 <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2109246&f=2>> ustanovuje kompetenciu súdov preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci,

ak tak ustanoví zákon. Rovnako tak čl. 46 ods. 2 Ústavy SR <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2108584&f=3>> zakotvuje právo každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, obrátiť sa na súd s cieľom preskúmania zákonnosti takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Ústava však zároveň splnomocňuje zákon na úpravu preskúmačej kompetencie v rámci správneho súdnictva. Takýmto zákonom je Správny súdny poriadok. Správne súdnictvo predstavuje oblasť so samostatnou súdnou právomocou pre spory vyplývajúce z tzv. vertikálnych administratívnych právnych vzťahov. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené formálne i obsahové náležitosti a že ho vydal orgán na to príslušný, pričom postupoval v medziach zákonom stanoveného postupu.

19. Z administratívneho spisu súd zistil, že dňa 29.11.2016 bola žalovanému doručená žalobcova „Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci“, kde právnu vec špecifikoval ako žalobu proti dvom znalcom. V doplnenom podaní, doručenom žalovanému dňa 14.12.2016 a 22.12.2016 upravil žiadosť v tom zmysle, že predpokladaná škoda e 10.000 € a zároveň chcel zotrvať na žalobe voči geodetovi Ing. Liškovi, ktorý mal pozemok namerať bez vytýčenia hraníc v teréne a nedržal sa mapových podkladov z roku 1903. Ďalej žalobca v druhom podaní uviedol, že za chyby znalcov zodpovedá štát podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Na základe dopytu žalovaného na Okresný súd Považská Bystrica bolo zistené, že konanie vedené pod spis. zn. 4C/39/2013 nie je právoplatne skončené, rovnako že žalobca nie je stranou sporu v tejto civilnej veci, ale vystupuje v pozícii svedka (druh žalovanej).

20. Zákon č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa ako lex specialis vzťahuje tak na zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, ako aj na zodpovednosť obce a vyššieho územného celku pri výkone samosprávy. Tento právny predpis upravuje tiež predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu. Z koncepcie zákona vyplýva, že zodpovedným subjektom je štát a to v prípade, že škoda bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci alebo územná samospráva, a to v prípade, že škoda bola spôsobená pri výkone samosprávy. Zodpovednosti za škodu sa štát nemôže zbaviť. V prípade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za danú škodu v aj prípade nezákonného rozhodnutia. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti za škodu sa vyžadujú nasledovné predpoklady: a) nezákonné rozhodnutie - v prípade, že sa jedná o nezákonné rozhodnutie sa požaduje, aby bolo rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, neskôr zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Je potrebné, aby poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, avšak toto neplatí, ak sa jedná o prípady hodné osobitného zreteľa, b) škoda, ktorou sa podľa zákona č. 514/2003 Z. z., v znení neskorších predpisov, je skutočná škoda a ušlý zisk, c) príčinná súvislosť medzi a) a b). Osobitosťou náhrady škody je to, že pred uplatnením nároku na náhradu škody na súde treba spravidla nárok vopred prerokovať s príslušným orgánom podanou písomnou žiadosťou. Tento nárok má uspokojiť predovšetkým orgán príslušný na prerokovanie nároku. V prípade, že kompetentný orgán v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojil nárok poškodeného čo i len sčasti, poškodený sa môže domáhať uspokojenia nároku na súde a tiež môže podať sťažnosť za prieťahy v konaní.

21. Nebolo možné vytknúť žalovanému nesprávne zistenie skutkového stavu, kedy po jeho posúdení konštatoval, že v danom prípade zreteľné absentujú zákonom vyžadované podmienky na uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená výkonom verejnej moci. V prvom rade je to neexistencia právoplatného rozhodnutia (ktoré nebolo zákonom predpísaným spôsobom zrušené ako nezákonné). Rovnako v uvedenom civilnom konaní nevystupoval žalobca ako strana sporu, čo znamená že aj rozhodnutie v merite veci by sa netýkalo jeho práv a povinností. Tento zistený skutkový stav žalovaný aj správne právne posúdil s tým, že nebola splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 písm. b zákona č. 327/2005 Z. z. Je možné prijať záver, že žalovaný postupoval zákonne konformným spôsobom. Správny súd v danej súvislosti uvádza, že napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy môže byť zrušené iba zo zákonného dôvodu. Existencia tohto zákonného dôvodu musí vyplývať z posúdenia podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov (§ 139 ods. 2 SSP). Tieto dôvody musí správny súd v rozsudku presne uviesť. Inak povedané aby správny súd mohol konštatovať nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, musí v konaní identifikovať konkrétny prípad, resp. prípady ustanovené v § 191 ods. 1 SSP. V tomto spore sa tak nestalo, preto správny súd žalobu zamietol ako nedôvodnú (§ 190 SSP).

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému ako vo veci úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli (resp. tieto nie sú preukázané) a žalovaný si ich náhradu ani neuplatnil, a pretože ide o orgán štátnej správy, ktorému možno náhradu trov konania priznať iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať.

23. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).